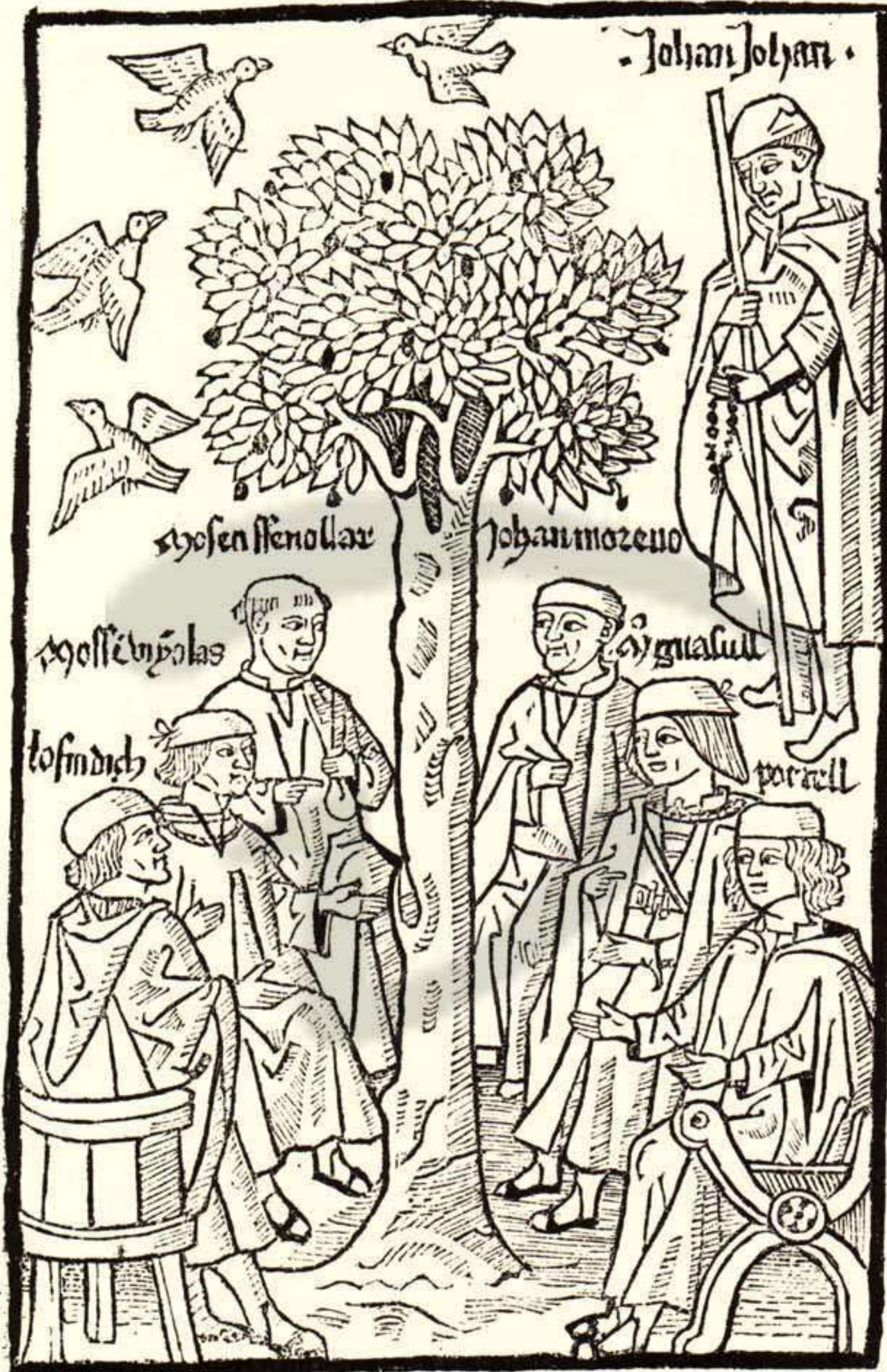

Do proces de les oliues
e disputa dels Jouvès
hi dels vells. Fet per
alguns trobadors avant no
menats, e lo sompni de Jobā
Joban.

Demana lo reuerent Adossen
fenollar al bonrat y discret en
Joban moreno.

DE vos y d' mi. lo temps assegura
Al home celos. de mal sospitar
Car tot nostre fet. esta en parlar
Ercât lo descàs. denuig e tristura
Perque vull saber. menjant vos oliues
Lo com de aquelles. traheu lo pinyol
Mi com dela cloïca. lo chich caragol
Que fer yo nou puch. sens dents ab geniues

Resposta

Boliues lo past. es fina pastura
Adoltmes que lo sucre. se pot desijar
Yo no lo en temps. de renunciar
Car fort en mi sent. rebrotar natura
Etinch gran desig. de dolces oliues
Que ab gran sabor. lanças lo pinyol
Menjant per lo gust. dun bell caragol
Que tinch molt guardat. p fregar geniues

Replica

Puix tambe glosau. la mia textura
Y ab seny equiuoch. voleu postillar
Y om dubte quel brot. queus veu rebrotar
Retinga virtut. ni menys la verdura
Y ab tan flach rotlo. de tan forts oliues
No crech que may oli. tragau del pinyol
Si banya no trau. vostre caragol
E onchs com porcu may. fregar ne geniues.

Resposta

¶ Yo nom marauell: de vostra pintura
¶ Hi dela tenor: de vostre cantar
Que vos me vullau: com a vos jutgar
Segons vostre test: vos feu la lectura
Si vos no podeu: menjar les oliues
Yo tinch fermes dents: per traurel pinyol
¶ Hi treta la banya: lo viu caragol
¶ Fa creixer salina: per bocay geniues.

Replica

¶ Fendigir de potencia: edat tan madura
Aquesta raho: no vull decretar
Consell tan loat: nos deu oblidar
Cognosce teipsum: car es gran cordura
¶ Yaxi jutgareu: ab tendres oliues
¶ Lo quant poch campeia: lo corcat pinyol
¶ Hil calapatench: mustiu caragol
¶ Si pot fer boçi: que vimpla geniues.

Resposta

¶ Segons nostra ffe: y per conjectura
¶ Resurreccio: nos deu gens dubtar
Demostren virtut: de resuscitar
¶ La vistay lo toch: de bella figura
¶ Tal propietat: tenen les oliues
¶ Que fan gros boçi: desmortit pinyol
¶ Hi alçar lo cap: al fluix caragol
¶ Cercant aquell loch: on son les geniues

Replica

¶ Alçar pot lo cap: mas no sera dura
¶ La carn de aquell: per abarrinar
¶ Desmortit pinyol: pot vida cobrar
¶ Mas força no pas: dobrir tancadura

Seixau donchs als jouens: aqueixes oliues
Ibi vos com avell: saluau lo pinyol
I Reclam es de guatles: vostre caragol
Tam fliux com dieu: per rompre geniues

I Resposta.

Daquestes oliues: feta faixadura
I Sens vos: no dubteu: que fa reuiuar
Que ab medicina: axi singular
Lo vell bepora: llimar la clausura
Vos feu mal juhi: contra les oliues
Del arbre damoz: bell fruyt sens pinyol
Car fan escalfar: lo fret caragol
Y entrar sens empaig: de dures geniues

I Replica.

Del libre damoz: es ley y escriptura
Que tantost que lom: se coneix passar
Lo punt hi lo terme: del sexantenar
Se deixe damozs: nin prenga procura
Inabil es fet: pera tals oliues
I Hi pa may traure: daquelles pinyol
La vella virtut: de tal caragol
E donchs auozrir: deuen tals geniues

I Resposta.

Aquell gran esplet: que molts desnatura
En la jouentut: per molt praticar
A la velledat: no deixa plegar
Virtut natural: mas fa que poch dura
Donchs sim so guardat: pera tals oliues
Sembzant sens excès: lauoz del pinyol
Miracle noes: al vell caragol
I Restar li virtut: dentrar per geniues

¶Replica:

Tendran les oliues: prou gran desventura
Quel vostra petit: hagen asperar
E si en jouent: volgues de junar
En la velledat sentreu ne feretura
Nos poden salvar tan fines oliues
Ab iuch ja florit: de de ranciú pinyol
Bessall per poch vs: cascun caragol
Tá prest cō per massa: amparar les geniues

¶Resposta

Enueja mostrau: de ma gran ventura
Quels bens de amor: me haien a dar
Yo no so com vos: que no pot portar
Vostre anima cos: feixuch de vellura
No' prenga desig: deles tals oliues
Min cobdiciu: molla ni pinyol
Quen vos noy viuria: lo mort caragol
En cas que' prestassen la bocay geniues

¶Replica:

Sil meu cos se nega: lo vostre nosura
Que vells som los dos: e nos pot negar
Bonchs com la ventura: vos puch enueiar
Que' vinga tan prop: dela sepultura
Cert yo no desije: com vos les oliues
Mi puch en aquelles plantar lo pinyol
Puix vos no podeu: alçar caragol
Bonau peix seget a vostres geniues

¶Resposta.

Vos tot sou vestit: de tal vestidura
Qual vos la volrieu: en mi abrigar
Aços manifest: a quiu vol mirar
No' vull dir iniuria: quem par ozadura

Hí voleu fengir: no menjar oliues
Per por de infamia: hí del seu pinyol
Y pocrit si sou: en lo caragol
Yo jens nou puch ser: ab dents geniues

¶ Replica.

Atozgue? que sent: dels vells la pressura
Y dolch me de vos: que nom façau par
Y pocrit may suy: mas vull marreglar
Segons la edat: dilpon y mesura
¶ Menjau les madures: almenys les oliues
Que prest separaoes: seran del pinyol
Seixau ja les verdes: quel flach caragol
James rompral cuyro: de fermes geniues

¶ Resposta.

En l'enteniment: tenu gran foscura
Per que vos pensau: quel vell paladar
La tendra perdiu: no deja tastar
¶ Hi del vert agras: menjar del agrura
Y ostich desmenjat: madures oliues
¶ Nom donen sabor: tant com vn pinyol
Si vull alegrar: lo trist caragol
Aço no puch ser: sens tendres geniues

¶ Replica.

Del que? he yo dit: la indicatura
¶ Remet a raho: siu deuen seruar
Les doncs huy amen: ab cor tanauar
Que fau mes al doble: pagar la costura
¶ Maiorment als vells: ies tendres oliues
¶ Quen trahen diners: lo such: yl pinyol
¶ Als jouens rescaten: ab dur caragol
¶ Pensau que faran: a vostres geniues

¶ Resposta.

a . 11

Axi com pertast: o per desmesura
D experiment: de sabor mudar
Lacendray la terra: yl carbo menjar
He vist quen les dones: algunes atura
Raboes maior: les verdes oliues
Desijar devell: lo fruyt: opinyol
Mes val que carbo: lo dolc caragol
Daquell vell qui sab: cercar les geniues

¶ Replica.

Puix es donchs prudencia abtēprey mesura
En son cas y loch: lo riurey burlar
Y gran cortesia voler sen deixar
Seixem lo de port: nous porte fartura.
Ab pacte pero: que destes oliues
Perdau lo record: yl gust del pinyol
Tenint arrenat: vostre caragol
Y dela virtut: cerquen les geniues

¶ Tornada.

Ab molt ferma ffe: crech yo tals oliues
Grossals y tam belles: nols manca pinyol
Seixau les menjar: aquel caragol
Qu'es propi lo past: de semblants geniues

¶ Resposta.

Sius he fet contrast: ab diligent cura
Per vn bell donayre: ho podeu passar
Car lo pensament: tinch luy de amar
A dones que porten: lamor tan escura
Aço he fengit: per menjar oliues
Ab vos en est plat: puix no han pinyol
Les amors que tinch: per vn caragol
So prest de donar: ni vull ses geniues

Tornada

Honest confessor: les vostres oliues
Son morals virtuts: que lancen pinyol
De animay cors: y del caragol
Exint belles flors: de vostres geniues

¶ **M**ossen fenollar ala senyora oliues

Ansems vos puch dir: senyora oliues
Que may vos he vist: he se be qui sou
Pur laygua tan dolca: de vostre bell pou
Les velles carns mortes: fa jouens hi viues
Bonchs vostres oliues: pur ion de tal lista
Que grans excellencies: reporten ab si
Lo nom hilos fets: se liguen axi
Que tant vos conech: com sius agues vista

¶ **E**scriu lo magnificq mossen Jaume ga
cull caualler al reuerent mossen fenollar cō
a procurador den moreno.

Report dunes noues: me força qus diga
Lo que ja no puch: cobrir ni callar
Com veig reuerent: mossen fenollar
Voleu ab tot hom: tenir enemiga
Hi cas acordat: cercar mil baralles
Debats y porfidies: contrasts questions
Passant tois los pūts: los termens hiralles
Per fer que preualguen: les vostres rahons

Sin vostre jouent: cercaueu reboltes
Quant vos fes la brama: tā be com ral quair
Encara que fesseu: lauors alt: o baix
Lo temps: la edat: cobrihen tals voltes

Mas veure queus dure fins aral mal vici
Ihi nous esmeneu: de pratiques tals
Voleu de diable: vsar del offici:
Trepant pecigant: cercant tostem mals

Ihi per lo que' ame: lo coz nom comporta
Callar lo que vull: hoiau vos de mi
Ihi mes recordant me: per vos quem segui
En dies passats: deffora en lorta
En lany deles morts: quatvos dels pagesos
Ihagues bandejat: los mots casolans
Yo le quins estauen: quan bra?: hi encesos
Si yo noy hagues: tengudes les mans

Y encara voleu: vos fer inuentari
Dels actes hivida: de qui no' coneix
Ihi jens no pensau: que no' ho mereix
Ihi quant es bon home: hi digne notari
Perço yo' suplich: per q' altra vegada
En altra congoixa: sem blant no' trobeu
Nullau recordaruos: quen boca gerrada
Iho y entra la mosca: com vos be sabeu

Per vns oliuars: o pe' doliuers es
Que no se si fan: oliues de loz
Voleu malcozar: hi metre malcoz
Aqui les conrrea: en moltes maneres
Dient li rasons: que son escufades
Ihi mes pera vos: segons quin estau
Que ja diu la gent: ab vostres pedrades
Dregades aell: a vos encontrau

ya mi en estrem: mossenyer me pesa
Ibi tant que nou baste: del tot encarir
Quen mal ni en be: negu puga dir
Que vos no tingau: la lengua cortesa
Ibi lu diu: queu feu: depura enueja
Ibi laltre ques tal: lo vostre costum
Ibi laltre respon: ques cosa molt leia
Que prenguen de vos: en loch de lum funi

Ferit crech que sou: del mal deximeno
Com veig que la rata: acaça al gat
Si vos en lo naixer: vos sou auançat
Quin mal vos hi mir: lo boden moreno
Tornau reuerent: tornau ala ralla
Adirau vos mossenyer: vn poch al espill
Ibi no direu oncle: al qui en la talla
En dies yen obres: vos pot esser fill

Consell haueu dat: aqui nol demana
Per ffur daquest regne: cincj sous li deueu
Adas ja se queu fa: que puix no podeu
Uoldrieu que tots: perdessen la gana
Comunament ven: tantost quel tēps passa
Se pega lanueja: molt mes quel rouell
Clamaus de vos: que? sou cuytat massa
Ab roy puch fer pus: com feyan borrell

Car bona? diria: que fosseu mossenyer
Tallar de tal luna: com es lo joban
yalmenys no rebent: enell tal engan
No crech tanauāt: vos vesseu empenyer

Y encaran darieu: la clocha de ales
Y ab ella: detornes: lo vostre cerro
Ihi no? guastaria: lo pes dels bales
Deis anys que teniu: tan fort lo gipo

Que no se quey veu: en ell vos fins ara
Per on lo dejau: tenir en tan poch
Que yo crech que basta: passar tambel joch
Que no restaria: deutor dela tara
Car veig de bon melic: la mostra deffora
Sidins es corcat: axo yo nou se
Mas crech que pora: alegua per hora
Anar a son pas: encara molt be.

Tuix ell nous demana: fauor niajudada
Avos quius consella: passar tant auant
Quem par que voleu: posar al encant
La forza que vos: teniu ja perduda
Kenom de bon metge: voleu vos y fama
Si y creu molt guanyar: vsau ne pels dos
Y a mal de renjons: faira vos la cama
Si may lo guariu: yo pague pervos

Haueu ho legit: en cartes molt velles
En lauicenna: o en lipocras
Yo no se nengu: que no senganas
Et veure de vos tan grans marauelles
Moze no son mal: confessayatorga
Questan lo desig: tan fundo com veu
Ihi sens exarops: donau livos porga
En loch de guarirlo: matarlo voleu

No crech quen ixcáu: per ara bon mestre
Ni se que ses fet: lo vostre saber
Car veure los trets: tan luny del paper
Senyalen no esser: de home prou destre
Dòchs pratiques tals: mossenyer dexaules
Que vos per aelles: no sou de son for
Car may ab exarms: coniuers ni paraules
He vist yo guarir: de basques de cor.

¶ Si vos lo jutgau: segons vostre força
En cert reuerent: gran erra preniu
Car veig lo anar: asit y tan viu
Que mostra tenir: molt prima lascorça
yl caragol seu: deu ser lo den Adaura
Que pren ab les baues: les mosques al sol
yon fica la banya: tant caua y laura
que moltes vegades: foradal trespol.

Duns gats que y ha lepols: me sembla q̄ sia
que si dins en lolla: pot metre lo cap
Per molt que li diguen: xo. fora. ni çap
James del lepar: deixar se sabria.
y axi com vns goços: que son duna casta
que diu lo refrany: criat del vrgell
que ans que may deixe: lo mos dela pasta
Cent mil bastonades: podeu dar en ell.

¶ Bil gat ab gest simple: prou voltes arrapa
y tots dies veni: mentir los senyals
y moltes vegades: trobam menestrals
y bons beuedors: dauall mala capa.

Eixau li donchs vos meniar les oliues
Que mes quel esturç te fort lo ventrell
Puix pera guarirli aquelles adiues
Moli satisfia lo vostre consell.

Perque ben mirada la pratica sua
Y ol veig molt conforme al bon esquirol
Questant ala pluja alayre y al sol
Sadarga his cobre tostemp ab la cua
Y tinch per ma ffe per cosa molt certa
Que dalgunes bregues enque ses trobat
Encara li resta anar alaherta
Portant de continn lo dart embagat

Puix canes ni banyes per dies no venen
Futgau per les obres y no pels cabells
Adajornment que huy dels jouens y vells
Les dones repelen agaffen y prenen
E quant los vells fluixen lauors elles tiren
A casa lo moble la robay diners
Car be sabeu vos quels qui be offiren
Aquells ala stola arriben primers.

Car no es lo temps qual esser solia
Eom vos daquelt abit anaueu vestit
Que dela canço que deyeu de nje
Ab vn gran merces pagauen de dia
Y ab vn ramellet y ab vna floreta
Queus daua la dama restaueu content
Pensant que tenieu soberga bestreta
Yaxius governauen defum y de vent.

T y aquelles amors se deyen beneytes
Car no s'encantauen a quiy dona mes
Mistauen les dones sobze l'interes
Be nit ni de dia vetlant ni asseytes
y ab tot que may fon amor rahoable
Car may per raho amor se regi
Si en vostre temps la ves variable
Poch ferma y fragil pijor esta huy.

Segons lo que yo puch dir ni escriure
Mas sol per hoyda que alre noy se
Ab tot que james vn dia de be
Mdeuist pera veurem de pena delliure
E huy ja nos vfa que molt se detinga
Perque lesperar nols porte assany
Mas siy ha que pendre desigen que vinga
E puix sia prest sis vol en mal guany.

T Si contra l'amor valgues sauiesa
Saber ni lo seny ni menys la edat
Es cert que dauid sen fora guardat
Mas veig quels mes sauis james lanentesa
Duir no ignorau lo test ni la glosa
De quant vos puch dir ni menys lo decret
Usau lo refrany no sab on se posa
En qui ni perque amor ni lo fret.

T y ab tot que per joue nos deja entendre
Car prou se concix que va cap auall
Posar nol deucu tan poch en lo ball
Quentrels espatlats se puixa compendre

Car be conech yo: quels vells que huy susen
Y tenen bon cor: brauegen tostemps
Y apres ells mateixos: s'enculpen y acusen
Com volen dels jouens: seguir los extrems.

¶ Ya quests entrelany: alguna vegada
Si passen carrera: per vn bell delit
Encara quels faça: apres mal proffit
Alegres ne resten: dauera passada
Pero sis forçat: que tornen a correr
Ab tanta congoira: s'afferren als crins
Que per molt quels vulla: fortuna socorrer
Prou mala jornada: daran als roçins

¶ Si ell es daquests: que fan tals mesures
Que prou p la mostra: tambe nou descrech
Auos queus hi va: que porte son plech
Lo clourel contracte: amiges costures
Donchs noli bequeu: sobre la berena
En dirli que fa: si pot: o no pot
Que prou te que fer: de mala fahena
Si sense menjarne: bestrau al escot.

¶ Y axís pot be creure que sia possible
Lo si com lo no: segons va lo temps
Que tant veig les coses: anar pels extrems
Que res yo no dubte esser impossible
E no façau cas: si ella sen alta
Sil deu o nol deu: voler ni amar
Questant la raho: en elles malalta
Prou voltes sen poden: los comptes errar.

Per que huy les dones: estan malucades
En fer lo reues: del que deuen fer
Ibi fan lo que deuen: quant nou han mester
Si may per desastre: ho fan a vegades
Pero si alguna: sen troba que sia
Beffora destcompre: trahecu lam del viu
Y almenys ab raho: per ellas diria
Una hozoneta: tan poch no fastiu

Pero per no perdre: lo tranch desta dança
Ibi desta madeixa: lo cap nilo fil
Mostrar vos vull yo: rahons mes de mil
Per hon lo mozeño: no deu fer mudança
Per que liy pensau: per molts bõs respectes
Tantost mudareu: de oppinio
Si destes oliues: mirau los effectes
Ibi quant fortiffiquen: la mia raho

Oliues son fruyta: portant auantatge
En moltes maneres: als altres fruytals
Ibi delles lo such: guareix de molts mals
Ibi vallen les fulles: a mal de bocatge
Ibi veits: o madures: tan grãs bens reporté
Ibi nomeny s'ion oliues de oloz
Quel cap yl ventrell: a puren conforten
Preseruen d'umor: y alegren lo coz

Oliues son fruyta: que loli hix delles
Precment yestrenyent les: segons se pertany
Ya deu: hi als sants: pregam entre lany
Ab molts patenostres: lemlats a daqlles

b

Bels q̄ls molt se alten: hi sampre les dames
lhi dolis tan be: no resten debuyt
lhil dia de rams: beneheixen les rames
Delloz doliuera: car tots fan vn fruyt,

Oliues son bones: al cors y molt sanes
Car mouen y exciten: del gust la sabor
Ya voltes affilen: tamprim lo rahoz:
Que fan molt espesses: alçar les capçanes
Oliues son fruyta: quen lany se reserva
Molt fresca molt tendra: molt vert hi gentil
Ya causa del balsem: que tant les conserua
Al preu dela grana: compram lo brasil

Oliues son past: de tanta dolçura
Quen poden menjar: los jouens hi vells
lhis metges nol veden: als debils ventrells
Puix sien menjades: ab tentoy mesura
lhi res noy hanelles: que no aprofite
Car molt bon caliu: se fa dels pinyols
Bonchs com se pot dir: que no ressucite
La sua licoz: als morts caragols

Car tanta virtut: daquelles emana
Que no pot sens oli: cremar lo cresol
Mhi menys te sabor: sens oli la col
Mhi pot sense oli: cardar be la lana
Perço quant la lantia: fa lum eimortida
Se pot be coneixer: ab justa rahoz
Que deu tenir loli: escas hi amida
Des dela metcha: roin lo coto

Donchs puiç lo moreno: sefforçay treballa
Cercar del cami: la senday atall
Per metren pollera: yen past lo seu gall
Seixau li menjar: lo gra: o la palla
Seuore lis vol: les rames hi fulles
La çoqua los brots: lo cor hi rael
Car puiç que doluia: sien para fulles
Adilloz li sabran: que les canyamels

Pero si avos: legint estes noues
Vos creix la salua: o poch: o nozres
Voint hi parlant: axi de larnes
Per res no vullau: venir ales proues
Adas si per ventura: se mou jens la broqua
Podeu fer lo compte: daquell castella
Questant mort de fam: al fum dela oqua
Tres pans de migans: en sech se menja

ffinida:

Tan be si voleu: per lo que? conselle
Que pague per vos: los vostres cinch sous
Puiç es lo reydo: maior que les no?
Ihi vos sou content: de res no mapelle
Ihi mes si no? sembla: que prou ami toque
Voler vos reptar: hi? par que fet mal
Puiç part tant segura: procurey aduoque
Si no? ve a compte: restem alcabal

ffii.

¶ Escriu hu a mossen Saçull lo qual per
no esser conegut se sorascriu lo sindich del co
mu dels peixcados hi vol que la reiposta sia
donada amiger verdença: b ij

Digau mossen jaume: gaçull mol afable
Bentill caualler: ministre de pau
Que? mou que tots dies: la guerra cercau
Al tan pacifich: domer venerable
Al qual enculpau: per que vol reprendre
Al bo den mozeno: doliues menjar
Per quant ab geniues: no pot mastegar
Hi fer que daquelles: nos veia ofendre

Ab gran raho donchs: aquell vull defendre
E jutge molt just: que los seus cinch sous
Pagar vos deueu: en bells reals nous
Volent contra dret: tals bregues ampredre
Perço yo? avis: ab obres tan fictes
Penssant vos senyar: avos traheu lull
Si nou retractau vos digne gaçull
Mostrant del fenoll: ser bons los edictes

Per places carrers: en molt grās conflictes
Ab vostre parlar: laueu mal tractat
Per ell en ses cobles: hauer consellat
Al vell que tant mostra: les forces aflictes
Hi vos lo feu joue: ab barba florida
Alit hi molt hert: 7 tot desenbolt
Dient que tan vell: ruhar hi ja tolt
En temple de venus: que fine la vida

Y en tan gran estrem: haueu fauorida
La part de aquell: quel feu reuerdir
Y ab sos setant anys: amors vol seruir
Ab dona que avi: o pare lo crida

**Adas ja miren gegos: les vostres capuiucs
Ibils pechs no ignoren: la causa per que
Varau al moreno: mostrant bona fe
Del qual son les carns: mes mortes q̄viues**

**Car vos les menjau: aqueres oliues
Y ell lalmagerer: ab gran passio
Acotal rogi: menant lo rotlo
Trahent ab la got: daquell les adiuues
Ibi puiab treball: aquella gran biga
Que prem les oliues: dolç oli brollant
Yaquell lo solatge: va sols replegant
Ibi vos lo mes pur: meteu en botiga**

**Ibi vos les menjau: ab goig sens fatiga
Y axi feu la tala: yaquell pagal clam
Ibi vos sou ja fart: quant ell mor de fam
Ibi feu que daquell: lo mon tot se riga
Bonchs: nos marauella: si feu la part sua
E tant lempeyeu: en semblants amors
Jutjant auengudes: les sucs errozs
Y ell pensa tenir: vn gat per la cua**

**Bon caualler: sens taca ni rua
De viudes pobils: valent defensor
Daquestes oliues: fruhiu la licoz
Ibil trist de iohan: en tems de fret sua
Y om dupte que may: guanyeu vos salari
Per molt que refer: vullau vostre ioch
Johan pren la vista: hi vos lo dolç toch
Sustant les oliues: yaquell lo agari**

Tornada.

**Bonchs sil capella: ha dit al notari
Que may lo pinyol: doliues lo roch
Mi del caragol: que non faça stoch
Ha fet lo que deu: vsant de vicari**

¶ fi.

**Hi vos caualler: astut hi cossari
Que ficte li dau: escach per lo roch
Penssau al discret: de fer lo badoch
Si fa tan culpable: com dir li falsari**

**Respon'messen gaçull al
sindich del comu.**

**Si moltes ne feu: vos destes ampreses
Jurant com alcadi: los fets de nengu
Y om dupte quey basten: los bens del comu
Niels vostres en tindich: als dans hi despeies
Si perjohi vostre: vos sembla que sia
Al batle pertany: purgar tal recois
O al mustaças: ab los vehedors
Que manay governa: la peixcateria**

**Per que fins a huy: per nenguna via
Puix tant per lo clero: vos entrameteu
No se quen capitol: pugau tenir veu
Mi menys empacharuos: dela sagrestia
Curau dela xarcia: o dela brogina
Tenint arreglats: los vostres largans
Que lo fenollar: hi yo som germans
De nom hi de armes: sens os ni espina**

**Hi no' cal ab mí; armar contramina
Volent que retracte: lo que ja tinch dit
Que si be mirau: tot quant he yo scrit
Hou cal mes passar: per nenguna ting
Car prou limitat: hi prou rahonable
En tot hi per tot: veureu lo proçes
Si ja no voleu: glosar al reues
Segons senyalau: en fer me culpable.**

**Car lo reuerent: rogi dun estable
Esta de continu: ritant ab tot hom
Hi vent que tractaua: tan mal aquell prom
Bens nom paregue: ser cosa loable
Que no mi polas: per ben avenir los
Ans que nos gafassen: los dos acabells
Per que jay corrien: tals noues entrells
Que fon be mester: axi departir los**

**Hi per que millor: degues conduhir los
Y almenys de mozeno: fcs taula lo ioch
Entri ab la sua: per que poch a poch
Tirant hi mollant: pogues avenir los
Car sili vingues: ab lo n en la cara
Hi no li portas: laugera lama
Dient li les plagues: com lo capella
Estendre seria: molt mes la mascara**

**Y axi tenim vist: yes cosa molt clara
Que resten contents: hi molt pasifichs
Y axi com solien: germans hi amichs
Que may son tornats: anoues fins ara**

Pero puix tirant: a pedra perduda
Voleu de mozeno: lo mal encarir
Vos dich questal ioch: tan prim ya medir
Que no se dels dos: de quis la cayguda

Mi qual ha mester: fauoz ni aiuda
Bexar o vull yo: per als miradors
Que si del que dit: men fan ja clamors
Per massa palarne: tinch por que no puda
Mas puix menculpau: que sols yo lempare
Per cert interes: que porte cubert
Vos dich que tot hom: ho sab ja prou cert
Quin deute li tinch: car so li compare

Bonchs quey fare yo: si es ma comare
Ibi per departir: me so mes enmig
yamal hi a be: tot hom hi afig
Que per principal: la gent me declare
Tan mal tems tenim: que no se que? diga
Si be no descrech: que tots tems fon tal
Que mal si feu be: pigoz si feu mal
Trobam de continu: tostem qu? peçiga

yames que no deu: aquell se obliga
Que penssa tapar: la bocala gent
Mas puix que culpable: de res yo nom sent
Qui sas ligal dit: lens por los desliga
Pero puix que yo: per ma deluentura
Volent lo defendre: ne reste ofes
Adozeno men resta: encarrech molt mes
Puix tant me derogua: la sua procura

Adas vos exiu ara: vengut de ventura
Que no se qui sou: ni com aueu nom
Y ab nom manleuat: mostrar voleu con
Adozeno sta huy: en gran estretura
Car vol hi no pot: te fam hi non tasta
Y ab foc doliuera: si veu foccarrar
Y ab laygua la barba nol pot apagar
Segons la fortuna: loy veday contrasta

Y esforças ametre: la vela mijasta
Y amayna tantost: fallint lo timo
Bient que per força: afaytal furo
Y en loch d'adobarlo: tots dies lo guasta
Car tant rouellades: te ja les abines
Que ha be mester: que deu li aiut
Ibi que pot duymes: anar al acut
Que may fara pondre: ell moltes gallines

Pero si ell creu: ab ses medicines
Conforts hi solçits: poder saiudar
Puix reb tal engan: dexau longanar
Que tot quant pot fer: seran prou metzines
Ibi que noy fa res: si ell la vesita
Ibi mes puix ques daygua: lo seu caragol
Per que quant la vinya: se torna mallol
Lo molt procurarla: molt poch aprofita

Ibi que ab la vista: aquell se delita
Per sols conseruar: la fam hi talent
Ibi tant ab ses forces: se sta combatent
Que sols del lepar: creu vos que senfita

Portau li senyor: vos exambaxada
Dieu loy aell: axi com ami
Que may si de res: negus penedi
Poreu esser vos: daquesta vegada

Tornada.

Que si per tenir: edat avançada
Voleu fer tan minue: daquell lo flozi
Crech yo quen lo pes: vendra tant al fi
Que no' hi caldra: donar gran polzada

ffi.

Ibi si vostra boca: teniu desfrenada
Que tant sense tento: ixcau del cami
Mozeno' dara: algun fre tari
Ab que parareu: sens gran sofrenada

Satiffa e replica lo sindich
del comu: a mossen gaçull

Derant tots los caps: de vestra resposta
Puiç prou lo fenoll: roman satiffet
Ibil bo den mozeno: tan fet hi desset
Solsvull descobrir: la vostra tresposta
Que feu amagatuos: daquells quiu refiren
Crehent que no' veu: lo qui' mira clar
Mas lo cōfessor: mossen fenollar
Sab be vostres colps: secrets apon firen

Quels bons balesters: en hun loch quāt tirē
Senyalen en altre: anant artizats
Y axi fan estar: los pechs alterats
Irihent se la boca: quant los pits sospiren

Pero los sabuts: sabent vostres manyes
Ihil dissimular: que teniu per ma
Ab lo que feu huy: jutgen lendema
Ihi fan les reuoltes: a voltes tamanyes

Creumar vos preu: les vostres pastanyes
Per estudiar: tan ficte saber
Mas ja sou entes: per tal bacheller
Que sab be del peix: leuar ne les ganyes
E dich ho per quant: fengiu compadratge
Ab estes oliues: tan fines al gust
Ihi fent vos tan sant: onest hi tan just
Mostrau les estrenes: que ion de carnatge

En ioch de pilota: poden lauantatge
Donar al qui jugua: esial iohan
Y ab vostra comare: li feu tal engan
Que quant ell la cerca: estan vostre statge
Pero beu descobre: la luna sis plena
Ihi fall testimoni: ala veritat
Callau donchs callau: quen vos es prouat
Comare de bena: al lit la ten mena.

Y axi no poseu: als nostres vlls bena
Sient esser fora: del que sou en mig
Yamal hi abe: tot hom hi afig
Queu com es com huy: la plaça nes plena
Pero si batiem: damunt vnclusa
Prement vos dirieu: lo que tant negau
Car cert lo millor: d'oliues menjau
E qui molt sefusa: molt mes sea acusa.

E puix que daquelles: sen fa sobrefusa
Ab fina conserua: que mou la petit
Megar nou vullau: sinol vostre lit
Pora enlestir: la fama confusa
Lepant vos de nit: les sues geniues
Mo tinga iohan: de dial cresol
Bient que prou basta: lo seu caragol
Adirant se nodreixca: daquestes oliues

Puix sou lo senyor: no sien esquiues
Sinyau que li sien: afables al vll
E puix lo seu cor: de gran amor bull
Les mostres daquelles: no sien altiues
Ab crits daquell goç: aquelles sencauen
Lo can es lestudi: hi vos lo furo
Sexau les hi donchs: no reste fello
Puix les sues dents: sabeu que no clauen

Tornada.

Yari saluarien: los mals que sen grauen
Ab mostra de bens: dins vostre cerro
Yl och sia och: yl no sia no
Quel amagat troben: les gēts qui beu caue

fi.

yals dits del fenoll: si contrariauen
En res los moti: daquest meu sermo
Es causa quem dolch: del bon compayo
Adozeno iohan: aquils desigs trauen

Satiffa mossen jaume gaçull
ala replica del sindich.

Sens molta disputa: tot hom pora veure
Donāt me vos carrech: del quem sent yonet
Voleu per porfidia: guanyar vostre plet
Crehent lo reues: del que deueu creure
Mas crech puij que vos: tā be? ne voldrieu
Seguiu lo refrany: de pyensal ladron
Que tots en son cor: semblants aell son
Jutjant vos a mi: segons vos farieu

Per ço del que? dich: vos creurem porieu
Que pux raho? done: hi causa per que
Ibi nos euangeli: y article de fe
Ibi or crestia: per ço non ferieu
Mas feu gran mercat: ab molt poca spera
Del que tan poch costa: com es bon caillar
Y ab tretze son tretze: hi porfidiar
Vos sols ne ompliu: la placay carrera

Per que tenui donchs: tan mala manera
Volent tan fexuch: passar me lo joch
Iparant me puntets: per fer me dir hoch
Mostrant la sospita: esser verdadera
Car mil estropades: ni la pedra blaua
James bastarien a fer me negar
Ihi menys la falsia: tan poch ator:gar
Per molt que sentis: cruel penay braua

Ibi si daquest oli: yo gens ne tastaua
Segons deu ser dolç: elet yapurat
Iho crech comanas: tenint lo tancat
La clau del reboft: a moça ni sclaua

Que tots tems tendria:regel hi temença
Que altri que yo:ab tot fos mon fill
Posas dins la gerra:sens mi lo cetrill
Encara que fos:sent gil de prohença

Pero sin voleu:maior conexença
Seldara? promet:si es menester
Y auos y amozeno:seruir de terçer
Y enquant yo poze:de fer vos valença
Per que conegau:de quantes eimenes
De sou vos en deure:per lo quem dieu
Que compze ab talla:la carn com sabeu
Per acabalar:del tot les estrenes

Adas quin met ami:en estes fahenes
Quen haia donar:lo comte a negu
Y ab tu vinganlayre:yo atu pertu
Puir no vols vestirte:ni menys te nomenes
Donchs digues qui est:puix ve? quet tuheie
Hom façes estar:ab tropich tan gran
Quen veuret voltat:de part de iohan
De dones esforç:per hon tant braueje

Per que no se com:milloz vos festeie
Que prende? en comte:damic? hi germa
E donchs conegam nos:donem nos la ma
Per quei bon amic? milloz se trasteje
Wils dos braç per braç:façam li ofertes
En bens yen persona:si ha mester res
Y aço per escrits:per que veia mes
Samor y amistat:no esler desertes

Y ab tot que les mies: les tinguia prou certes
De bell nou mi torne: hím vull oferir
Que tostemis quey vinguia: de fer li tenir
y estar del alma çera: les portes vbertes
Que puix bon cantell: del pa del compare
Donar sacostuma: tots tems al fillol
ffare que mozeno: ne menje sin vol
Hí quel ne conuide: tambe la comare

Hí sols ab aço: veureu quem declare
Contrari del que: de mí presumiu
Per que siy posas: yo pallan tal niu
No fera semblant: partit anion pare
Perço nom digau: comare de bena
Que nou'acostume: segons haueu dit.
Burlant ni deueres: posarlaní al lit
Per fer en malguany: aquella fabena

Thús que men quart: hí deu men defena
Quen tanta congora: me ves posat yo
Per que no sabria: ballar ab tal so
Hi menys arbozar: en larbre lanterna
Mas puix lescusarme: dieu quem acusa
Vingamí ala lum: exiu del raco
Bi feu quen la plaça: hoíam lo sermo
Puix que lamagaruos: tan poch no? escusa

Car nunca doliues: viu fer sobrefusa
His dix may per vos: anís choch que abat
Car tot lall hí oli: haueu fet triar
Quentrels peixcadores: es salssa que susa

Mouell deueu esser: en vostre ofici
Segons quant mal tento: tenu en la ma
Mas ja trobareu: qui ne mostrara
Que pot per ventura: fer prou benefici

Quen lo cabanyal: se fa l'exercici
Tenint molt a prop: lo boix y l morter
Ab lall y ab les cebes: quey son be mester
Per fer al deu bacus: deuot sacrifici
Si donchs de fer salsses: voleu esser mestre
Alla hi poran: molt be auer:
Per que ja porien: de sindich botar
Sin fer los potatges: vos troben mal destre

Mas puix no resteu: del tot vos en destre
Puix veig que voleu: tirar hi fogir
Ireneu per resposta: qui mal vol hoir
Y apres donau volta: sis vol al cabestre
E donchs esmenauos: puix nos marauella
Al tems que huy corre: pensar lo pigoz
Mas hon fos axi: callar es millor
Que periudicar: nenguna donzella

Tornada.

Pero si nou creu: tal fossen com ella
Per que si nou feyeu: per por ni amor
El menys callarieu: per vostra honoz
Per no alterar: la fama daquella

¶ fi.

Hi si desigau: vos esser dozella
Discret y auilat: y espert corredo
I fareu los contractes: sens crits ni remoz
Car iol se penit: qui iol se consella

Escriu en mozeno al
molt magnífich mossen
Jaume gaçull: fent li gra
cies cō ha pres la part sua.

La gran voluntat: y amor magnífica
De vos tan sabut: hi beil dehidor
Ab molt gran desig: de fer vos honoz
Y olaus regracie: ab veu tan publica
Car nos deu callar: semblant ajutori
Per vos ami fet: en aquest nou cas
Que ja fuy en punt: ya tots es notori
De no saber com dels colps madargas

Acas acordat: pensant me offendre
Aquell dolç fenoll: y amich fenollar
Puir te bona vena: hi bell ordenar
Ab dolçes paraules: volgut ma reprendre
Y ab colps tan soptats: venint a combatre
De ha encontrat: burlant sens escarn
Fins ma fet venir: a fer me abatre
Per que nom costas: la pell ni la carn

Pot ser cosa vera: hi nou vull descreure
Quel haia mogut: virtut hi bondat
Car se quem vol be: de lonch temps passat
Hi per ser tal home: ago sen pot creure
Mas sil seu juhi: als dos nos engana
De mi yo crehent: lo quell veu de si.
Fogir me fara: lessorç hi lagana
Peniant quel poder: feneix ja en mi

c

¶ Mas he hoyt dir: les belles oliues
Amich ysenyor: que vos les menja u
¶ Aco podeu creure: amí no desplau
¶ Per ser caualler: de forces molt viues
¶ Hí mes que mostrau: robusta la talla
¶ Pera fort combatre: hí ser combatut
¶ Armat en lo camp: destreta batalla
¶ Y ab ferro de lança: tant rom com agut

¶ Baquestes oliues: nin taste nin menge
¶ Nin vull nin demane: com si fos de fust
¶ E puix no perçep sabor: lo meu gust
¶ Parlar per deport: mē plau lo diumenge
¶ Mas si abladama: correu fer mes pūtes
¶ Yo crech vostres colps: no li sou amarchs
¶ Los curts hí refets: en fer les tals iuntes
¶ Adilloz hí mes corren: que no fan los larchs

¶ Mas contradient: allengues tan malcs
¶ Que tenen offici: de donar pegichs
¶ Y ab cara molt dolça: son vils enemichs
¶ Hi son mes que galls: quant baten les ales
¶ Yes prou manifest: que tostemp amaren
¶ Seguint les amors: de dones molt vils
¶ E mal judicant: a ells macomparen
¶ Qui viure no saben: sinon tals stils

¶ Mas gens no penseu: yo cerque baralles
¶ Per parlar axí: ni sia tan llech
¶ Lo que per donayre: diu lome no pech
¶ Yo nou puch boir: sens moltes rialles.

Das puis en amors: yo pus ja no balle
Per quem voleu metre: perforçan lo ball
Si alt specule: damor hi no calle
Perço lo voler; no sirt en aual

Hom plau per la carn: les dones me vulleu
Mils vull demostrar: si yvinch ni reuinch
En lanima es: si res de bo tinch
Hom toquen lo cors: ni pus lom despulley
Pera mi la vull: la virtut quem resta
Partir no la deich: ab dones de art
Si puch o no puch: armar la ballesta
La tal questio: deixem a depart

Proteste perço: que les mies noues
Entendre nos puxen: de mi sols vn punt
Damor lo meu cor: vull sia defunt
Min plau pus combat: ni venir aproues
Pero satisfent: als vells qui men preguen
Daquells siantes: tot quant yodire
Mi cregau que dones: ami alleneguen
En dar me entendre: quem vullen jabe

Beixem aquest fet: de comptey bescompte
Ibi parlem senyor: del vostre sermo
On dieu que tenen: malalta raço
Les dones al vell: sil meten en compte
Ab la raço sana: hi molt agradable
Lo deuen amar: amar hi voler
yatots fare veure: aquell ser amable
Per molts bons respectes: fundats en saber

Lo primer factor : de totes factures
Als homens vellarts: molt los fauoreix
Donant los en temps: quel cap los flozeix
Lo bon natural: a ses criatures
Per que dones jouens: als vells marits amē
Ihils vullen abcor: damor no gens buyr
Per dents ni cabells: no vol quels defamen
Puix fa que dells culguē: lo pus milloz fruyt

Car los jouenets: ab la lauoꝝ crua
Engendren sos fills: ab vns tals extrems
Que naixen souent: mas no dich tostemps
Homens defallits: ab ceruells de grua
Car diu lo doctor: egregi de roma
En libre de princeps: quels casen madurs
Ihils fills naxedors: ab ceptre hi ploma
Seran de bon cap: seruants leys hi furs

Es donchs priuilegi: que ve per natura
Al home tot sol: entrels animals
Ihi deu ha causat: los vells homens tals
Que sien amats: per sa genitura
Aço hauc fet: no es marcuella
Car deu volgue lome: en tot prouehir
Donchs no deu voler: la joue ques bella
Los molts actes leigs: mas quen deu exir

Trabo natural: si tendra la dona
Acura lo que dich: venir de bon seny
Ihi nunca fara: del vell hom desdeny
Ihi se'rs tal meynspreuifera dita bona

Ma la compenell: li plau ser mudada
Seguint cascun vent: ni may te repos
Delit bestial: la fa variada,
Y esplera la fama: en semps ablocos

Bonchs qui poza dir: raho te malalta
La dama gentil: si ama lo vell
No es de reprendre: si lo seu cors bell
Per amor li dona: la bocay la galta
Los vells be les tractē: tant que les safillen
Sans la voluntat: calor tenen mes
Que no fan los jouens: hi mes les abillen
Ablo pensament: damor tot ences.

Per lo que dit he: hi mes dir pozia
Beurien comprar: los dones sement
Daquell vell tant viu: que nos impotent
Puit tant bone splet: daquell se trauria
Y en loch de pagar: gran paga demanen
Les doncs als vells: sils vehen torbats
Y ab molt grā mēy preu. les tractē hils manē
Ab la voluntat: no menys de barats

La carn hi lo cos: en aço les porta
Que volen leguir: les animals bruts
Y axi demostrant: sos jubins perduts
Atot bon conseil: ferm tanquen la porta
Y en lo elegir: raho tenen flaqua
Aquelles seguint: delit sentitiu
Queta en la carn: hi porta gran taqua
Legant lesperit: en qui raho viu

Als conuïts damor: s'is jouens serueixen
Luyradament venen: adar aygua mans
Hí aquells mullant: sos dits en los guants
Aquell breu servir: forçat es quel deixen
Mas los vells merexen: gran pagay berena
Car sols per la llet: que damor se mūy
Treballen h'í suen: y ab longa fahena
La fan venir dolça: de prop h'í de luny

Tostemps h'ohi dir: que vna carrera
Mes val que no quatre: s'is fa com se deu
Com a caualler: senyor beu sabeu
Crech laueu passada: ab llançay bauera
Bonchs q'ha mesclat: los vells ables dones
Que tinguen daquells: vils openions
Les proues de molts: seran mes que bones
Sí donen los loures: a sos vells falquons

Bels jouens puch dir: pasada la sgrima
Crechent se honrrar: sen van molt gabant
Bels fets amagats: fan publich encant
Otrista daquela: quey pert la estima
Bels vells se afferma: esser lo contrari
Car tostéps amaguen: los dons tan secrets
Dedins en lo cor: ques hun clos armari
Saluant la honor: la damay los fets

Mas posat que els vells: canssat poder tenen
Molt gran amor porten: dedins lesperit
E si han desig: daquell gran delit
Per sos poch's plahers: lo molt h'í despeneu

**Es cosa injusta: en la conciencia
y ator bon parer: hun fet desegual
Car deuen pagar: segons la potencia
y ls actes daquells: medir per egual**

Tornada.

**Per quem ha plagut: la experiència
Bels fets del amor: lo cap men fa mal
Daquells renegant: vull fer penitencia
Molt tart me penit: confesse mon mal**

**¶ Respon mossen
Jaume gaçull a
Johan moreno.**

**Puix la voluntat: tots temps esta presta
Moreno germa: per fer quant maneu
Ibi cosa tant poca: en contem meteu
Segons es lo sant: deueu fer la festa
Que si fins aci: he fet tal instancia
Ibi contra tot hom: per part vostra vinch
En coses maïors: de mes importancia
Besige mostraruos: l'amor que yo' tinch**

**Adas per quē occorren: per ara prou coses
Sobre los items: que stan ben posats
Per que los tests vostres: resten postillats
No vull oblidarme: de fer hi les gloses
Dexant al present: les altres disputes
Nil com ni perque: vos hil fenollar
Venguts sou adiruos: axi fills de putes
Cascu per millor: sa part defensar**

C iiii

Hi vull yo tam poch: mesclarmen la bregua
Sobrel quem dieu: d'algun mal dient
Que tots temps fon tal: lo mon hi la gent
Mas parle tot hom: yo façal que degua
Hi menys pera mi: son exes passades
En dir me no? plau: non menje nin vull
Car be sabeu vos: que moltes vegades
Tal diu mal del ase: que may lo pert dull

Mas puix alguns vells: vos hã fet cometre
La causa ques vostra: hi dells linteres
Ibi vos ab tal pacte: tambe? hi sou mes
Lo vostre protest: deu esser dadmetre
Ab pactempero: que sien compreses
Quen tot aquest temps: quel plet durara
Que tots los salaris: los dans bi despeles
Sesguarden acarrech: daquell qui perdza

Y axi responent: avostres sofisimes
Que tant confermau: ab auctoritats
Quels vells deguen esser: volguts hi amats
Yo no? dich que no: car tots son proximes
Mas vos alargau: aqueix parer vostre
En fer los milloz: per al procrear
Yo? dich que tal credo: ni tal patenostre
Hi gens lo vull creure: ni menys atozgar

Sil vell per aell: virtut no li basta
Ans va de continu: tostemp decabent
Com saluareu vos: aqueix argument
Que sia milloz: guara per acasta

**Paix es natural: rahoy verdadera
Quel fill engendrat: de pare molt vell
Per ser la virtut: molt debil primera
Primer que hun altre: trau blanch lo cabell**

**Ibi tots dies: ven per esperiencia
Molt gra hi molt clara: molt mes q̄l espill
Que naix ab lo mal: del pare lo fill
Donchs quen voleu vos: mes certa sciencia
Hi qual mal pijor: que mal de vellea
Quen ella senclohen: la resta dels mals
E donchs nou digau: que porta ferea
Puix tant hi contrasten: rahons naturals**

**yal que vos diheu: edat tant madura:
Lenint per molt verts: los los joues fadrins
Guardau que no sien: de molt luny vehins
Los vells per que no: erreu la figura
que molt gra befcote: me par que? veig rebre
Sobre la taunat: madur o flozit
yen loc: dela sal. menjau vos lo pebre
Trenent per madur: lo ques ja podrit**

**Que may als setanta: viu fer marauelles
yaxiu diu dauid: del mon fent clamors
Que dallihauant: treballs hi dolors
yaquestas la huna maior de aquelles
Que molt mes les ganes: qnt minua la forza
Aumeten hi crexen: tostamps en los vells
Car vassen lo melic: hi resta la corça
yalgun tal com vos: es lu de aqueils**

Y ab tot que paregua: molt gran desmesura
Diu lo filosof: que non som loats
Ni molt menys represos: ni vituperats
Per esser defectes: comuns en natura
Car no se nengu: per sauj que sia
Que pugua negar: los ques natural
Per ço vos dieu los: que dien falsia
Si volen reprendre: ni dir que feu mal

Que ans es galant: hi bell exercici
Quen la nimas cause: lo grat hi lamo
Lil cors carregar: de anys hi dolo
No pot empacharla: de fer son ofici
Qui donchs vos dira: que nos cosa bona
Amar hi servir: a dona gentil
Ni sab mal ni be: ni es fill de dona
Ni crech que james: vestis damo: fil

Dieu mes quels vells: per pratica saben
Y mes los que tenen: gentil sperit
Lil que pux hoint los: procuren delit
No menys que los jouens: en tota part cabē
Molt gran plaer es: hoir coses bones
Atozgue ho yo: compare iohan
Mas dello con ello: huy volen les dones
Perque les paraules: en layze sen van

Car son vnes armes: no massa secretes
Se molts menestrals que son mals fayners
Quen loch de combatre: se reten parlens
Lil volen cobzirse: ab exes dessetes

Y ab tot quey ha dones: tambe ralla dozes
Que han menester: prou voltes adjunt
Per la maior part: les ven balladozes
Al so de flahuta: que sia dun punt

Qui dōchs es bō musich: de tals caramelles
Segur pot anar: ausades per tot
Callant lo refrany: hīl descoztes mot
Puij nomenys sen alten: les jouens q̄ velles
Quencara que moure: nos puguen: envides
Si' senten sonar: lo so nunquas pert
Car son com les nesples: que totes podrides
En elles tots temps: estal polzim vert

Pero si' conexen: que vos com astrolech
Ab punts hī ab hores: ab elles anau
Tantost vos rebaten: hī corren al dau
En veurel preambol: molt larch olo plech
Car lexiringar: nol volen ab tralla
Mas sens pietat: yesplendidament
Hī creumen am : que no menja palla
Hī elles tan poch: se peren del vent

Mes amen hun palm. de mala fabena
Que setze quintars: de bones rahons
Car dien vos prest: les oracions
Dexau les per ara: hī giren lasquena
Que ja se yo prou: rondalles hī faules
Pera setmonar: açisou vengut
Que passe la nit: ab vostres paraules
Ay trista dexaume: hī deu que? ajut

Hí veñ aquíl grony: hí la desventura
Car veñen tantost: del peu queñ doleu
Hí vos que tam poch: mes fer noy podeu
Als dos mes dun any: la nit per que dura
Y axí ranyhinant: ab contres hí proues
Discorre lo temps: fins ques de mati
Y ala despedida: per rembre les noues
Haucu escopir: per forçal baçi

Y ab tot quey ha jouēs: tãbe que may callen
Puíx veñen les dones: que per lo belar
Nos torben ni perden: vn punt del mamar
Ab prou bon comport: comporten que rallē
Y en tal com aquest: endregen la pedra
Puíx que sia destre: desser bon choquer
Hí sia sis vol: mes vert que la edra
Que tal lo conscruen: puíx lan menester

Hí veñ com fortuna: les coses ordena
Y als huns hí als altres: fa esser amats
Es ver que si troben: alguns enganats
Car paguen al doble: amolts la fabena
Que moltes hía: que tramen hí tixen
Hí nos marauella: per que tots temps fon
Car prenén dels vells: y apres repartixen
Híu donen als jouens: y egualen lo mon

Bieu quentrels dos: ya gran diferencia
Quel vell va son pas: híl joue corrent
Noñ negue yo gens: aqueix incident
Mas non vullau fer: tam poch consequēcia

Quen lobza lo vell: fara mil lobades
Hi mes començant: los dos al egual
Hi il joue tendra: deu relles donades
Abans que començe: lo vell lo jornal

Car fa la fahena: ab gran alegria
Hi porta la ladre: lauger hi de vol
Hi nunca desiga: ques ponga lo sol
Hi menys sis de nit: ques faça de dia
Hi dera los solchs: tan nets dela broça
Que totes les pedres: ne va replegant
Y al vell del timo: seruint se de croça
Le porten los besties: tots temps roçegant

Y l vell tots temps fa: fahena cançada
Que may per gran fam: li cal metre boç
Ya voltes li tira: lo macho gran coç
Si ell massa vol: soptar la gullada.
E sim voleu dir: quel camp secaliua
Per dar li gran pressa: en lo contrrear
Vos dich que la terra: aquella sta viua
La qual lo pages: may dera folgar

Que si de sembrar: tostemps no es hora
Mester es souint: sens perdrey may punt
Cauarla regarla: y estar li danunt
Que lerm hi cogula: ne vagen afora
Hi qui nou faci: al temps deles messes
Hi pert lo cabal: hi la messio
Per que les collites: li ueneu reuesses
Pux que nuncay treben: complida saho

Bieu sob:el correr:raho molt comuna
Car molts la rahonen:hi nou saben fer
Que deles carreres:dun bon caualler
Molt mes que no quatre:dun altrenvalyna
Atorgue' ho yo:yes cosa molt vera
Mas nou entengau:tan poch vos axi
Per que cascus penssa:fer bona carrera
Puir sab be tenir se:damunt vn rogi

Ibi tal correedor:nos gran marauella
Que largua o curta:la dure corrent
Mas dau me recapte:quel veja la gent
Anar ben posat:y mes en la sella
Ibi bata les cames:a temps hi mesura
Ibi porte bon rostro:bons pe' hi bon cos
Ibi que del cauall:per mala ventura
Lahent dun corcouo:nos rompalgun hos

Bonchs no façau cas:del correr la larga
Quen curta carrera:y en loch molt estret
Se mostra millor:qui be arremet
Parant hi voltant:jugant be la darga
Y allis mostren be:les caualleries
Retraure y empèyer:fermant los talons
Yaço fer nou poden:los homens en dies
Per que ja no punchen:los se' esperons

Bieu que molt blanca:la llet e molt dolça
Durant lo monyhir:de luy venir pot
Yo no crech que sia:ni bon forigot
Segons la mamella:es fluxa çimolça

Mi may ne fareu:daquella vos nates
Broçat ni quallada:per molt que façau
Mi per aparar:tam poch ales rates
De tal llet formatge: valdra may vn clau

Que may de molí que molga bassades
Ibevist yo loar:nengun moliner
Quen temps de gran seca:al mes menester
Tédra prou mals anys hi prou mals fadcs
Ihi qui ab perpall:de punta squimada
Per força traulaygua:atot son despit
Encara que vingua:per encadufada
Tan terbola plegua:que fa mal profit

Dieu me tambe:quels jouens difamen
Yls vells decortesos:que may dien res
Guardau per ventura:no sial reues
Car no se de qui:huy elles se clamen
Quelsvells per mostrarse:quen cara seruerē
Ihi que nols fa nola:la tos nil ruguall
Molt mes que los jouēs:del rall se pleuerē,
Tantost que nos valen:de mig en aval

Per fer ala gent:los naços de çera
La hu' diu encara:puch dar hi tenir
Yencara poria:buydar yenbotir
La bozran lo bast:yen la paltonera
Ihi laltre' dira:quen veure lo loure
Lo seu falconet:tantost se debat
Ihi ple de filandres:si gens se vol moure
Roman enla percha:estes hi penjat

Dieu que los vells: les ornen hi broden
Hi tracten molt be: yo' dich que ans mal
Car mes amarien: vestir bon sayal
Que quants atavios: los vells fer los podē
Quels valen les perles: brocats ni les joyes
Que tinguen marits: capons hi no galls
Ades amen dels jouēs: les jouēs monjoyes
Que tots los caruōcles: del mō ni fermalls

Qui sense querals: mastega tals faues
Erech yo deu sentir: mals anys en est mon
Que sien seruides: yo' dich que siu son
Adilloz vida tenen: les sues esclaves
Que val ala joue: quel vell la safille
Que tot quant pot fer: pegat es al banch
Yes quant li pot dar: per molt que labille
Bagi doz en que: escupa la fanch

Per que quant se veu: de vistay delista
Hi mes de concert: dauant molta gent
Pensant que tant mal: espletal jouent
Esta de continu: ab lanima trista
En ma de malalt: es pomassaunada
La dama gentil: que te marit vell
Pen morro de porch: anella daurada
Puix que tal bogi: no fa pera ell

Nil vell ab la joue: nil joue ab la vella
Teniu ho per cert: no poden soldar
Hi li en paies: nols veu barallar
Tots temps en secret: ya justa querella

Conserua semblant: en tot temps perilla
Parell son los dos: de reuenedoz
Ibi tots temps estan: com nau de clauilla
Per vn festenlla: tantost la remoz

Dòchs pu fan hi massa: auzades les dones
Damor proisinal: que amen los vells
Perque puguen pendre: daqlls bons cōsells
En tēps que no hoen: sermōs per les trones
Y en tantes primors: voleu vos que miren
Tant grans hi tan primes: com vos scriuiu
Questant ab los jouens: mil voltes sospiren
Ihis tenen per viudes: tenint marit viu

Guardau que nos alten: daqueres alba des
Iai volen tals regles: loar ni seguir
Iaiy ha ja que martre: huy vulla morir
Iai viuren lo mon: estant hi de bades
Pero recordau vos: que vuy les donzelles
Com moltes en vna: estan de consell
Son les flastomes: ques dien entrelles
Adilloz deu me guarde: de boca de vell

Blanygā les ne donchs: dolgā nos daqstes
Que compren ab tanta: congoxa lo creix
Ibi viuen tots temps: en molt gran per pleix
Per molt virtuoles: que sien yonestes
Pero si alguna: ni ha reiabida
Yaferma quencara: te oical teu fus
Sigau li queu diu: per esser ferida
Se mal den bozrell: puix noy pot fer pus

Perço no vullau: tal causa defendre
Mhi menys profeguir-la: mo:eno germa
Que tant non podeu: daurar de safra
Quel vostre parer: yol pugua compendre
Car tantes dolors: los tristes reporten
Encara ques casen: aqual se vol fo:z
Que tots temps dire: primer que compo:rtē
Uergonyals se) vlls: que tal mal de coz.

Adas fas vos mil grēs: en moltes maneres
Perque donem fi: a nostre pro:ces
Com veig que) reteu: ab mi tant cortes
Que de tan dolç past: me dau les primeres
Y ab tot queix boci: no crech que seria
En boca de ase: tam poch gra de mill
No vull yo que) noga: vostra cortesia
Adas qui bat la mata: ques mengel conill.

Soltau li donchs vos: lo vostre charnego
Mhi per que millo:z: sen metan la dent
Poden li temprar: la sua talent
Ab qualque beuenda: de casa denyego
Que puix per al peu: es bona la malua
Beuen ajudaruos: de tots los remeys
Mhi no compotar: que) faça yo salua
Mhi metre nouelles: costumes hi leys.

Adas si re:gelau: questant en lo cor:ro
Per esser cadell: lo vostre lebrer
O poch atreuit: hi mal reme:ger
Que lo caçador: no reste me:do:ro

Per quentre la rara: no? done grans voltes
vom obligare: de fer lo? canstar
Serant li ses forces: molt trites hi moltes
Per que de canstat: se dexe matar.

E donchs no tingau: lo cor vos de penya
Adas puix que tambe: sabeu dir al cau
Adenjau lo conill: que vos encauau
Puix per arostirlo: vos baste la lenya
Adas dau li lo lart: ab oli dolives
Y ab sal poch apoch: y ab bona saho
Hi no? guastara: vn pel les geniues
Si dela salmorra: li feu salpico.

Lornada.

Car no crech que? sien: en res gens esquiues
Puix noy veig yo causa: per que ni raho
Hi menys tendra? armes: ab vos defensiuus
Per que regeleu: que? diguen de no.

¶ i.

Que ans segons crech: que son atractiuus
Faran restar moix: lo vostra rigo
Trahent vos del fondo: les fondes adiuus
Per molt que del gat: vullau fer leo.

¶ Replica lo discret en Johan
moreno al magnifich mosseu
Jaume gagull caualler.

U veig quel ptest: ab vos nom pfita
Hi lo renegar: damoz en poblich
Hi gens voleu creure: lo ver que? scrich.
Hi quant mon voler: damoz se despita

Algo haueu vist: en cada scriptura
Per mi ordenada: y en cascun libell
Ab tants afalachs: hi gran de mesura
Voleu fer que sia: en amorat vell.

Les vostres paraules: me par ques desuien
Bema vinya vella: volent fer mallo
Lamor quem teniu: no val hun pinyol
Puix ab tal constancia: al ver contra dien
Yo no vull daço: hauer ne deffici
Puix a vos tant plau: no es ami greu
Mas si nom acusa: negun mal judici
Per que tent culpar: ami donchs voleu

Algo deuen fer: per art o per manya
Car los qui molt amen: ab los volers cechs
De tots an sospita: de vells com de mechs
Bills volrien veure: lluny en la montanya
Mils plau que si pose: mosquit ni la mosca
Per lo gran reuel: que naix del amor
Senyor nom mireu: ab vista tant losca
Per que la sospita: no? cause tristor.

Perço com sabeu: que lamor palefa
Arart o may dona: la prospera fi
Voleu dar destor: al que may pensi
Haueu diuulgada: la famay estesa
Mostrau lomeu gust: oliues volria
Hi sab deu compassa: cubert vostre joch
Que damor la fama: volrieu fer mia
Y en vostres mans resta: daquela lo toch.

Yo conech lengan: tambe lo donayze
Perque si la dama: requerir volgues
De mi li parlau: primer tal reues
Que mes grans amors: rien per layze
Bels vells hi de mi: portau moltes faltes
Ab la passio: que teniu dauant
Per que nom prestas: la dama les galtes
Lo pit ni mamella: ni menys lo restant.

Si vos home joue: hi damoz tan digne
Per la muller bona: que tant esperau
La nit y lo dia: tostemis esmolau
Aço negareu: per fer vos benigne
Les faltes y roba: mostrar voleu castes
Per que la virtut: vos honre de cast
Y ami publicau: ab forces tan guastes
Quen taula damoz: fer vulla lo tast.

O liues es dama: de vos festeiada
Ab molt gran amor: per dies hi anys
Es molta raho: vos dona los guanyes
Puix tan la mostrau: hauer ben amada
Vostre voluntat: teniu descuberta
Car la gentil cara: es lo vostre espill
Donchs malvos cobriu: ab semblat cuberta
Bient que seria: com hun gra de mill.

Enous doneu carrech: senyor dela fama
Puix l'amor yls fets: segun dels amants
Y ami no poseu: en los tals encants
Car pera molt correr: tinch coxa la cama

D íu

Hi menys vullau dir: que yo bat les mates
Car vos ho feu tot: menjant los conills
Ab loli no vull: parar pus arrates
Car son prop de buyts: ja los me' getrills

Vos dit haueu ja: hi es vera cosa
Aquell bon refrany: tant ver hi ben fet
Atots ha compres: fins al mes discret
Lo fret hi lamor: no sab hon se posa
La fort passio: a tots nos eguala
hi desquel mon dura: ses vist tal stil
Que la conexença: may es dita mala
Als vlls del amant: tot es boy gentil

Sil pech ignorant: a vos donas culpa
Que per dama tal: sentau passio
Hous dira lo sauj: may reprensio
Lo ques de natura: ators desculpa
Ho porten vergōya: reprensions vanes
Que donen contrast: al be natural
Mas si vn barall: sonas dos campanes
Seria lo crim: de culpa mortal.

Per hun bell deffreç: me feu gran valença
Hius offeriu molt: ab los parlars bells
E ari bufant: voltau los penells
Mas que lo fort vent. que ve de proença
Dels vostres escrits: en algũs certs passos
Mostrau quen amor: dech ser poderos
yen altres dieu: tenir loms escassos
yous tinch per amiç: mas molt sospitos.

Car molts homēs son: qui damoz fabziquē
Ab lome leal: fengint lealtat
Ni por ten amor: ni menys amistat
E obrint ab les ales: ab lo bech vos piquen
En saluo esta: aquell qui repica
Segons que diu be lo antich refrany
Vostre coz amant: que tot lo aplica
James fara part: a nengu del guany.

Mas per satisser dei tot en la causa
Is el gran interes: dels vells que mantinech
Als dupres que feu: rahons mes hi tinch
Ab auctoritat: que bon saber causa
Aquell filosof: qui tan be comenta
Los dits daristoril: doctor molt sabut
Diu quel receptacle: nodzeix hi aumenta
La cosa rebuda: donant li virtut.

Perço lo forment: en la terra bona
Ifructifica mes: per virtut quey pren
La terra sotil: molt poch hi despen
Yaxi per semblant: se diu dela dona
Bonchs lo vell casat: ab la joueneta
Daquella los fills: pendran bona part
Nihs mals que dieu: en ells fan retreta
Mas de rahoy seny: cascu sera fart.

Los vostres motins: qui bels vol entendre
E mirar la fi: hon firen de lest
Veura ques de canten: en lo desonest
Car son sensuals: yen part de rependre

Y mes som distants: que cel d'la terra
Per quant en lo vici: vostre fet recau
Lo meu en raho: se funday lasserra
Y te ab virtuts: grant liga de pau

Donchs per esforçar: ma raho composta
Seguint del amor: la fi que mes val
Del be ques honest: yo faç mon cabal
Car tot lo restant: en vici pren posta
Es cert que los vells: puij tinguen potencia
Fins hauer cent anys: deueu ser amats
Hí natura dona: aquesta licencia
Puij amen de cor: sens frau ni barats

Aquestas l'amor: del sant matrimoni
Que nunca les jouens: ab sos vells marits
Essent los volers: en aquells vnits
Partir ni desfer: nols bastal demoni
Qui donchs poza dir: quen aquells recaure
No puga l'amor: ab tots los seus dzets
Car tant se poran: sos volers complaure
Que seran los grats: entrells satisfets.

Si may sou tocat: en la consciencia
Del que haueu dit: ni pus dir pozeu
De tals parlaments: vos penjdireu
Per hauer causat: tan gran pestilencia
Car vos mal corau: les dones casades
Tenint per marits: los homens ja vells
Y feu les donzelles: nomenys alterades
Del que vos portau: en vostres libells

Axi com la fusta: antigay molt vella
Es fort y pus ferma: en quant pot servir
Hil meliç conserua: hi sol mantenir
Molt mes que la benca: maior mēt nouella
Axi lome vell: pel meliç quey resta
Dispost es hi abil: en lobza entrar
Y mes que nol joue: tenir deu requesta
Hi deu ser priuat: mas digne de amar

Lo vell drap ques fi: no deu perdre stima
Car per vell que sia: per gran temps serueix
E puix nostre cors: daquell se guarneix
Hon deu ser lançat: ab tot que sesquima
Semblantment lo vell: destima loable
Que jas deuallat: dela jouentut
D'amor pot servir: y ser ben amable
Dela muller bona: en la senectut.

Mas per la tal fi: ques diu virtuosa
En que nostra specia: tant fort semante
Dels vells en fauor: puch cloure molt be
Ser mes en aquells: l'amor fructuosa
Raho natural: en los vells atura
Y daquells sembrada: en bon guaret viu
Puix que de potentia: no tinguen fretura
Milloz per aquells: lo bon seny reuiu

Apar donchs quels vells: no sols amor tenē
Mas gran y mes ferma: que no lo jouent
En qui es corrible: com layguay lo vent
Hils vells ab mes grat: aquella retcnen

Dòchs qual es la dona: de cor que nols ame
Ni quils pot rependre: seguint tal cami
Dauant la raho: daquells tals me clame
Si prest no retracten: lo seu mal jubí.

¶ **Finida.**

Senyor mossen jaume: lamo: que reclame
Serueixch hi mantinch: may tant la senti
Yaffi de virtut: daquestam inflame
Si alre creheu: jutgau mal demi

¶ **Satiffa mossen**
Sacull ala replica.
den mozeno.

Aostemps hohí dir: hi ver se recita.
Aquell vell refrany: per dir veritats
Se guasten his perden: tots jorns amistats
Segons senyalau: en vostra sospita
Lallar vos volia: donant vos primeres
Mas vist que tenu: lo pel molt agut
Lhi que mençulpau: en tantes maneres
¶ **Fari**eu parlar: aqual seuol mut.

La replica vostra: per molt ques disponga
Per linteres vostre: defendre los vells
Compense que feu: en layre castells
Yo nou puch pahir: que nous hi responga
Yoblidem per ara: la part que men toca
Bient quem tenu: per molt sospitos
Que puix tal encõtre: del tot nom derroca
Amicqs com dabaus: pozem ser los dos.

quē bregues mesclads tots jorns sacostuma
Restar principals: alguns valedors
Hi esser ferits: los departidors
Perço crech leuau: de mí vos tal suma
Pero quem jutgeu: amich de dos cares
Queus cobrables ales: hius pic ablo bech
No son de bon ram: semblants alimares
Car masa penetra: en vos tal entech.

Com veig que muntau: tan alta la prima
Volent que los dos, entrem en dix dix
Voldriaus rebatre: sens esser prolix
Les tretes hils colps: secrets dexa grima
Perço conech ara: que nos moguen layre
Aquell que sabeu: del sobze pelic
Y ab tot queu vultau: passar per donayre
Nos cal agoç vell: cridar lo quiç quiç

A tots quatre senys: la vostra scriptura
Es be postillada: ensemips a lo test
Y encara queus haia: ad mes lo protest
Valdral que pora: segons sa mesura
Perço nostare: dependre la contra
Hi crech quem haureu: tambe perdonar
Si gens ma resposta: en res vos encontra
Quix daltra manera: nou se retractar

Negar nous vull yo: que lo receptacle
No rebay nodreixa: lantiga lauoç
Mas que mes granada: la leuey milloç
Aro pot fer deu: siy vol fer miracle

Sembrau vos la terra : compare mozeno
Per bona que sia: de vella sement
Y al temps de les messes: batreu bon çeteno
¶ Deíclat a prou veçes: en loch de forment.♦

Dieu que defensse: la part yo del vici
Ihi vos de virtut: anau per lendret
Per molt virtuos: tinch yo hi discret
Al qui primer mira: en son benefici
Car la caritat: ques ben ordenada
Tenir de principi: tostemps dom mateix
Donchs qual seraquella: tan mal batejada
Que vulla que vell: li pague lo creix:

Dieu nom se que: tam be dela fusta
Quem sembla que feu: la mia raho
Pux may abla seca : de bona sabo
La fusta ques vert: se solda yaiusta
Car tostemps de: cobren: les juctes fenelles.
Segons milloz saben: ago los fusters
Perçols matrimonis: dels vells ab lesvelles
Aaquells son los bons: hi mes verdaders.

Eguals en edat: quant volen casarse
No grat en aquells: pot esser equal
¶ Mas quant lo parell: es molt desegual
¶ Molt tart ses deue: que puguen salvarse
Perço ni ha tantes: que corren fortuna
Ihis pot perells dir: entre barquay nau
Car per ser tallats: de molt mala luna
Sils liga sent pere: dispensay sent pau

Donchs a juachim: donau li sentana
Ibí aberfabe: dauit per marit
Yaxi tendran pau: dedia y de nit
Duix sial batall: segons la campana
Quencara ques mostre: la joue contenta
Per poz per vergōya: per forçay per grat
Mil voltes enloza: la carn la retenta
Pensant que tant moix: esta la seu gat

Yaxi moltes voltes: portar barbellera
Se viudes desigen: hi negre vestir
Car mil tarāyhines: hi deuen tenir
Segons quant arart: hi passa granera
Perço ni a tantes: entre çel hi terra
Ques dexten prest vençre: de mortes de fam
Ihi dexten posar: laman la magerra
Ihi sens moltes noues: saferren ab lam.

Edonchs si als jouens: no deuen amar los.
Per esser mudables: molt mes q̄ls penells
Baquera enueia: se moren los vells.
Com poch ni molt vent: no basta girar los
Car per lo mal diet: quen ells se conexen
Viuint ab regel: hi poz de bandeig
En port molt segur: tan poch satreuxen
Segons poch refien: tots temps de ormeig

Car tantes vegades: en temps de bonança
La mar los escup: hils lança traues
Ques força que tinguen: encara quels pes
Contentay segura: yegual la balança

Per ser mes exuts: querutes esponges
Mester es que vaien: apas molt suau
Hi no desconcerten: hun punt los relonges
Puix los contrapesos: no valen hun clau

Per que si lo loch: que tenen perdien
Seria tocarlos: al fondo y al viu
Y ans que no tornassen: a fer altre niu
Mals anys hi congores: prou dols passariē
Y ls jouens no temen: contrastes ni tēpestes
Y ades en leuant: y ades en ponent
Puix nunca destenen: les sues ballestes
Haueguen ab calma: fortuna y ab vent.

Dieu quel drap vell: la gent nol desdēya
Puix que sia fi: ab tot sia ras
No crech yaia dona: que mes nostimas
Sis vol en liuern: la nouastamenya
Que puix veig que tant: tocau la fexuga
Forçat es que tire: alguns colps fexuchs
Puix no se tal drap: a que servir puga
Si no a pedaços: per fer ne peuchs.

Dieu quel vell te: an: or fructuosa
Que tant dels pertrets: damor est buyt
Sil nom li posau: segons fa lo fruyt
Vos dich ques humor: hi molt dolorosa
Bonau li bon llit: hi bona scudella
Quec la medicina: segons lo seu mal
Y aquella sera: la sua costella
Pera conseruarli: lumit radical

Ab tot quant vos dich: voldrians cōplaire
y en tot conformar me: ab vostre parer
Mas com me recoide: quey feu molt coster
No se aqual part: me puga retraure
Voldriaus lohar: los vostres capitols
Encara quem diguen: quem faça per poz
Ibí no se per hon: comenge los titols
Mi gire la lengua: que vaia de coz

Perço donchs forçat: damoz verdadera
yo lohe ya proue: tot quant haueu dit
Prouat per la part: dels vells hi escrit
Puix que siantes: en certa manera
La qual no vull dir: ans vull que la glossen
Cercant la cascu: segons lo seu seny
Ibí quem nom de deu: los vells que reposen
Ab quentre nosaltres: noy reste deideny.

¶i.

Pero si les dones: per part suas possen
En veurey cercar: quiu pastay quiu seny
Lauors sera cas: quels vells se composen
ya vos queus detinga: qui tant vos enpeny

¶Replica de Adozeno.

Qascun vell pot fer: la festa solemne
Del que confessau: en cobla final
Puix de quant dieu: es lo que mes val
Nom cal requirir: que jutgeus condempne
Sil cors sensual: mirant via torta
Vos ha fet scriure: les grans jouentuts
La que dona vida: y may sera morta
Vos diu ma raho: fímadan virtuts.

Aquesta es lanima: axí ennoblida
Que ab ses potencies: adeu es semblant
La sua raho: esta contrastant
Als forts apetits: moguts fora mida
Los actes o fets: que porta natura
Per aquella fi: que son ordenats
No son menester: ab tal desmesura
Que menys de raho: sien mesurats.

Mas puix concloent: lloau la part mia
Ami prou me basta: lo tal satisfier
En lo qual mostrau: quel parlar primer
Haueu fabricat: per examucia
Yo nom cur del seuy: ni menys dela glosa
Que altri pot fer: per oppenio
Car delit carnal: hi no altra cosa
Haueu portat: en loch de raho.

A vna virtut: que dien temprança
De nostre proçes: pertany lo jubí
La qual per justicia: darial dret ffi
Tan justay equal: ioste la balança
Pero si tenir: voleu consciencia
Y amor desperit: veureu clarament
Que nos necessari: soberga potencia
Al seny copozal: ques diu tocament.

Les vostres rahons: puix no tenen cames
Haueu fet molt be: dauer reduhit
Uencut sou del ver: mas no penedit
Perço defogiu: saltant per les rames

Sient que cascu:ho glose hiu diga
Y o' dich que los p'mens:hi los fills de vells
Ab moral virtut:han feta la liga
Yes tot quant he dit:lloat per aquells.

La part sensual:que es enemiga
De tota raho:se pren acabells
Ab l'enteniment:per molta fatiga
Donant li combat:de carnals coltells.

¶fi.

¶Obra feta per lo magnifich nañcis vinyo
les comendant 7 lohant les cobles fetes per
en Johan moreno en fauor dels vells.

Qu' quern he legit:de cobles discretas
Fundades en art:en seny 7 saber
Sient que los vells:son mes de voler
Quels jouens de barbes:primals impfetes
Y axi man mogut:per veure los bones
Per part dels vellarts de fer hi coment
Qu puixen notar:yapendre les dones
Questan los delits:en lesperiment.

Serueren amor:los vells sens defectes
hi non volen gloria:ans fugen del fum
Honrar a qui amenes son bon costum
Y en tostemps seruirles:humils hi subiectes
Es del philosoph:doctrina vulgada
Que val mes la fi:quel medi queyva
Donchs la qui vol esser:en tot ben amada
Serueixca lo vell:que sab lo que fa.

e

Amor ab amor: se deuen respondre
Perço qui mes ama: deu ser mes amat
Car hun voler gran: ab gran voluntat
Se deu satisfier: y egual corespondre
Tant poch amal joue: com crema la penya
Ans quant se namora: lo vell amador
Tant mes crema quāt: es menys verda lēya
Car jus mala capa: jau bon beuedor.

La fi del amor: es esser volguda
En sēps ab los medis: dels goigs y plahers
Aço en los jouens: es tot lo reues
Que per ajudar: vos dēxen cayguda
Soccorren molt poch: al temps de fretura
Y en pendre delits: ajuden molt mēys
Axi que la glosa: del test hi lectura
Es l'esperiment: atots quatre senys.

Dexem donchs les parts: que son y redūdē
En sola vellea: hi non lo jouent
Vingam nos astrenyer: al punt solament
Bon molt mes los vells: quels jouēs abūdē
Hi venint primer: al fer la requesta
La pinten hi broden: ab pratich estil
Ibi del desonest: fan cosa honesta
Ab art simulada: hi dir molt gentil.

Venint ala pratiqua: hi orde descriure
D'amor flos escriuen: pintades al viu
Y axi lo fruyt donen: diuern com destiu
Ab gust que fa lanjma: de finta requere

Per que lo saber: consent que conexen
Al pendre del grat: lo ver sens engan
Axi que per actes: ingrats may lo dixeren
Ans amen molt mes: quant mes los nefans

Ibi guarden se molt: amant de offendre
Fent voltes per hon: qui amen esta
Car molt mes estimen: lo que satisfia
A la honor d'elles: quels seus delits pendre
Si tracta terçer: tan granment lo paguen
Quel fan sinou era: secret natural
Ibi de rahons dolces: axil afalaguen
Que lo callar prenen: per dot hi cabal.

E si per ventura: atenyen lo cloure
Lo tenen secret: dins lanima clos
hi quant collir deuen: lo fruyt hi les flos
ho cullen rosant: sens gotes de ploure
y apres de passat: lo punt que delita
Los restal parlar: a pendre delit
hi nou sentiment: apres los excita
Ab goig del obiecte: mouent lesperit

Vingam d'ochs per orde: astrenyer la causa
La ley dela dona: es tostemps mudar
Lo vell per ser uell: la vol comptar
Lo pes soferint: ab sauja pausa
Bient ab desfreços: los mals que sab della
Ibi si sen enuja: dessa loy ab art
Que tot lo ques fet: hi dit descapdella
Mostrant ques en ver: fundada sapart.

Mou dich daquells vells: que son quasi terra
Mas domens que passen: la joue tendoz
Els son los que saben: en questa l'amo
I hi saben regir: la pau hi la guerra
Car si lestrem joue: tam be volen pendre
Se poch hi de massa: farem arguments
Que nols soltaria: lentes ni lentendre
Hi los venidors: passats ni presents

Prengam donchs lo joue: dedat ja complida
Ab lo'que declina: ynol vell estrem
Axi facilmente: crech yo que veurem
A qual daquests dos: amor mes conuida
Y en qui mes se funda: y en qual te mes força
I hi qual mes lo porta: pels termens deguts
I hi qual la ten l'anima: hi qual en la sforça
O qual mes ne porta: los esmes perduts

Als jouens sols mou: la vil cobeiança
Per ser en lo medi: del seu viu agent
Y axi ab lefecte: daquell mouiment
Lo grat hi voler: estan en balança
Axi que quant mor: lo foch o sapaga
Fallint la materia: de hon se no dreix
Defall lo voler: hi sana la plaga
I hi quant amor tenen: ab lacte feneix.

Enganals apres: hun creure merexer
La mes gran hi bella quest troban lo mon
Enganals lo creure: quen semps quates son
Se moren mostrant les: vn poch desconexer

Enganals lespill: mostrant los la mostra
Baquella semblança: don reben engan
Enganals la fragil: especia nostra
No vent que ses coses: mes fent se desfan.

Un fi vn efecte: promou en natura
Als bous hi als asens: als cans hi ocells
Ari quen son temps: cascu de aquells
Se mou per refer: la sua factura
Aquest mouiment: nol voleu ni tenen
Per grat ni amor: del seu femeni
Mas per son instint: los tals delits prenen
Y en semps ab lefecte: va juncta la fi.

Los jouens dotats: del dons racionales
Amant tots segueiren: camí tan fangos
Ihi no duren pus: les sues amors
De quant dural punt: dels punts delitables
Tot laltre despenen: mirant si mateiros
Quins son hi que ualen: hi que poden fer
Pensant que als angels: son coses aneros
Ihi tot aço crehen: per test verdader.

No tant dela bella: com dela visada
Lo vell senamora: ques fort fonament
Y allo edificha: del contentament
La gran fortalea: damor entorrada
Alli seu segura: e inexpuchnable
Guardada deffessa: daquells enemichs
Que porten bandera: destol variable
Volent per malicia: deffer murs antichs

Y apres si la troben:egual hi conforme
Als abits del anima:hi del esperit
De dos grats componen:vn grat tan vnit
Que may per disgrat:pot esser difo:me
Ans liga tan fort : oneix hi concassa
Ques inseparable:la tal vnio
Ihi puixs los subiectes: son tots duna massa
Lobiecte requir:egual passio.

Ab tal egualtat:hi gran consonança
Temprats per natura : dos tals instrumēts
Adormen tan fort:los cinch sentiments
Que sols los destempra mortal discordança
Car ja son exuts:dumor tan vuida
Que puga ni baste:a fer destenir
Les fermes clauilles:que tenen la vida
Sonant fins al terme:del nostre morir.

Aquestes rahons:estan tan fundades
Ihi son tan estremes:del grat çensual
Quel joue negant les:es brut animal
yl vell les aproua:esperimentades
Ihi si be los jouens:agraden hi plahen
Tan besplau la flor:mas molt mes lo fruyt
Ihi mes qnt les fruytes : son mes asaunades
Quel pa mal se menga:si be no sta cuyt
La fruyta pansida:si par desucada
No fa com la vert:que muça les dents
Car totes les coses:ab sos compliments
Son tals com la fruyta:ques ben asaunada

Quel vll la desiga:yl gust sen desperta
La boca lachcepta:y apres sen nodzeix
Matura menjantla:y aços cosa certa
Damo: mes perfeta:molt mes sapeteix:

Vingam donchs al cloure:dexat intereffos
De vells o de jouens:prengam la raço
El grat te corrupte;la jntengio
Ova per los llimits:perfets daquestsvessos
Si va pel desorde quel joue jnporta
Lo joue plau mes:que no lo vellart
Mas volent al grat:entrar per la porta
Lo vell es damar:que sap damoz lart

Tornada.

Jubí natural:amor vos exorta
Lo ver vos conuida:e yo per ma part
Que vos declareu:qual va via torta
Qual mira dreta;la fi del esguart.

Escriu baltasar portell an
Johan mozeno detenent la
part dels jouens.

T Enint molt offeses, les mies ozelles
Dels vells que blaffemē;lo nre jouēt
Amor natural;ma dat sentiment
Loquant me del coz:souint les anelles
Yaxi ma forçat:ampendre la ploma
Per que descriuint;deffenle mon dret
Yen lacte dels vells:se pose tal vet
Que nos pugabsolre;si no dins en roma

e iiii

Vellea de temps: lo temps axí muda
Que tots los estrens. nos porta lo temps
En tot lo ques vell: veureu que tostemps
Anant: pujant: virtut es perduda
Les cases les robes: los arbres les terres
Les na^o les persones: hi quant dir se pot
Ab passos cuytats: caminen al clot
hon tot se consuma: com loz en les guerres

Consumas lo vell: que viu trista vida
En qui ja nos tenen: les leys ni los furs
Consumas lo joue: mas te mes discurs
Ya tot sens vergonya: lo temps lo conuida
Los vells hi los jouens: daço differeixen
Quel joue comença: yl vell ja feneix
Y encara quel vell: fenir se coneix
No vol queu conegen: aquells quiu conexen

Ans pensa fabrica: regira y escarba
Per fer ab ques faça: per joue tenir
y oblidat lo gest: que nol pot cobrir
les dies les rues: les celles ni barba
Per dir ques potent: dels anys que te leua
hi tostemps les dones: lo senten de nas
Per que totes saben: que te ab lo vas
Per cent hi hun any: fermada ja treua.

De tots los officis los mes sobtills mestres
Plegant avellea: tots son remendons
y encara que tinguen: diners a montons
Deres de treball: ja no sen tan distres

Lo melic daquells: es lanima sola
Ques fusta millor: per fer bastiments
Que vol dir: quels baste: hi sien contents
Penssar sols en deu: quels vells aconsola

Adas puix vos mozeno: parlau ab procura
Dels vells per qui vos: tan larch scriuiu
Hous porte fatiga: hoy: lo que diu
Parlant sobrel ver: ma larga scriptura
Pero tots los jouens: volent a vos traure
Puix vos o voleu: del nombre dels vells
Volem que vejau: que vos per tots ells
Es hora que ja: toqueu arretraure

Aço prouare: per dos grans deffectes
La hu que tenu: plegat lo mes fil
Ibi laltre per que: en obra yestil
Lo temps no' admet: per dignes respectes
Los quals hoyreu: seguint la jstoria
Per que coneguau: lo ver del que dich
Yo dich que lo fill: del home antich
Ho mes quel del joue: te seny hi memoria

En dies passats: venia per dies
Lo seuy hi huy vem: per dies se pert
Aquell en los jouens: es huy mes aspert
Si be tots se luyen: dentrar en ses vies
Donchs no es edat: aquella quengendra
Quengendre lo seny: mas nescio quid
Exemple pot esser: en tals fets dauid
Que feu vn tal fill: en vida prou tendra

e v

Adolt mes que los vells: los jouēs emprēyē
Sil loch en la dona: se troba dispost
Los vells noy treballen: apres del sol post
Yls jouens corrent: lauors mes sestrēyen
Adas sil punt dispost: daquelles se volta
Per causa del cel: de qui tot insurt
Com pot emprēyar: lo vell qui fa curt
Se mig en mig any: ferint vna volta;

No veig que les dones: acacen vellea
Mils homens sino: per sols interes
Semblant benuolença: me par no val res
Mi força com força: la molta bellea
Aquella del grat: catiua les forces
Adirau quant seruí: jacob per rachel
A qui fon aquella: tan dolç past de mel
Com son per al cor: les fines alcorçes.

Amor al seu grat: james del grat porta
En dies hi grat: quant dos son dun for
Ans flames damor: los cremen lo cor
Ibi fan cascu dells: en laltres transporta
Puix dos voluntats: en vn grat termenen
Desigen tal esser: que fos immortal
Ibi vent que morim: per ley natural
Tant mes pot durar: quant jouens si prenen

Adas en aquell acte: que huy tant nos alta
Lercar la raho: me par tal deffalt
Com fon lo qui feu: volent muntar alt
La torre babel: tan gran hi tan alta

Se hon per sa part: les dones atleguen
Quant dient quel vell: deu esser volgut
Per fur de costum: tal dret es perdut
En temps ab raho: la qual uos deneguen

Car dien que may: raho conegueren
Medea ni dido: ni menys leonor
Mi blibis ni mirra: que sols per amor
Ab ero hi tis be: les vides perderen
Briseyda: gismunda: filis deyanira
Uiana elena: fedra e yseu
Yaquelladrana: que dera teseu
Ab altres sens nombre: lo ver clar se mirà

E si voleu dir: les dones son fragils
Per hon lo que feren: admetre nos deu
Quant homens prudents: axi com sabeu
Amant han errat: damor essent agils
Dauid salomo: amon hi mols altres
Que deire descriure: dels grechs hi troyans
Hi mols dels gentils: hi sauis romans
Hi tots o gran part: tam be de nosaltres

Desig natural: tenim quens inclina
Del temple de venus: esser tots deuots
Y entrant en aquell: votam los tres vots
Primer que tendrem: amor per reyna
Après lo segon: seruant lo seu orde
Juram de deixar: raho natural
Lo terç que pendrem: alegres lo mal
Axí com lo be: destent hi desorde

Don veni en amor: raho no gouerna
Mas grat nos subjuga: lo nostre voler
Allons par raho: quel grat nos fa fer
Yl sol daquest grat: la vistanlluerna
Perço lo que fem: durant lo seu dia.
Nos par esser be: yallo desligam
Après veni quant nos: desllenluernam
Ques ja en la nit: lo mal quey haviã

Y axi quant lo grat: ados enamora
Nos dexa conexer: la cosa quels nou
E si algu dells: a fer fills se mou
Nos fa per que tingua: raho per senyora
Mas fau per queu vol: lo grat quès oblega
Volent de qui vol: tenir algun fill
Per que sia medi: ligam hi espill
Que faça la pau: quant vngua la brega

Voables lo fi: de fer criatures
Mas al festejar: nons mou tal esguart
Mas puix quant se fan: se fan ab tal art
los fem sens penssarhi: prenent les mesures
puix dõchs tal deport: nos prẽ q nos prẽga
Ab causa de fer les: si noy prouehim
les dones no volen: lo qui fila prim
xi menys se contenten: de vostra erenga

Tantost que la dona: ab lome sencambra
Entrant en lasgrima: li mira lo joch
Ibi sil passa curt: fexuch poch a poch
li diu vos amich: no sou per acambra

Car volen senyale:mas no que fereixca
hi jugue cortes : lo temps esperāt
Posada no volen:mas volen jugant
En nou avengudes:la joya mereixca

La festa de rams:cascona celebra
Ibi mes la mes vella:per deuocio
Sinós en lasgleya,durant lo sermo
Per ser al asperges:mes corre quenzebra
Yalli diu senyor:puix tu mas remuda
Ada vida mon esser:hi quant tinch es teu
De mi essent tua:yo no tinch res meu
Si tum desempares:sens tu so perduda.

Al joch dela gresca:no cessen rebatre
Pero enla rissa:conexen mes guany
Lanyetes no volen:pensant en lo cany
Ibi les que sen alten:no basten a quatre
Lo cincho no val:algunes pratiquen
Jugant as qui bega:tots tēps prenen sis
Entrelles veureu:pel joch gran diuis
Que moltes no salten : dels qui lo dau fiquē

Si tenen caual:hi trinca donetes
Yls dau en la rumfa : jugant anahips
Estenen se totes:crisant com adips
hi resten alegres:ab mil cançonetes
Jugant ab los vells:nos poden estendre
Quel joch nou comporta:car jugen al fluix
Yaxi quant los miren:los dien arruix
Quel vostre vil joch:plaer nons fa pendze.

Ibí mes trobareu: si vos girau carta
Que fa cara trista: lo ventre ques buyt
Quant es fartay plena: sis vol de bescuyt
Sens d'upte veureu: que be canta marta
Bon clar podeu veure: compare mozeno
En temps ab vinyoles: lo quant disuiau
Mí menys deueu creure, que vullen níl plau
Deixar pa de rey: per pa de genteno

Seguint d'ochs lo tēps: mirau que demana
Íbí dau a cascu: dallo que ell vol
Qui vol en amors: huy fer lo seu vol
Anar deu apunt: ab penssa no sana
Segons es lofici: deu ser la fahena
La molta o poqua: estan los obrers
Per ço la que paga: vol bons faheners
Quen fer molt hi be: treballen sens pena.

Lo vell es fetuch: hi vellament vsa
Lo joues modern: en tot hi per tot
Al vell quant pantais: li veda lo mot
Lo joue lauors: rebat mes lanclusa
Los vells en los claus: james fan cabotes
Los jouens les fan: ab tant de profit
Questant lauozant: maiorment de nit
Los colps del martel: se senten de cotes.

Al vell per lo titol: que porta de pare
La joue penssant: en llot nol vol be.
Puix ja no permet: tal cas nostra fe
Quē temps daquell sia: muller filla hi mare.

Mi dich yo pergo: que moltes nos troben
Aduntar en na' velles: batent los escullis
Mas dich quem tapeu: ab vna los vlls
No essent del nombre: daquelles quels robe

Son propi semblant: cascū semblant cerca
Hon viu e conserua: son esser content
La conformitat: desalt no consent
Mi may ab lo goig: dolor veni alterca
Yaxi pel contrari: no poden ni solen
Soldar los contraris: tement lo veri
Aço deu penssar: cascun vell en si
Penssant que les jouens: pergo ja nols volen

Axi com algu vent: huna fantasma
De por se li torba: lo seny yl ceruell
Axi huy la joue: com mira lo uell
Tan fort se regira: que tota se spasma
Hi ve dela por: que porten les coses
Daquell altre mon: don non torna cap
Quant miren lo vell: que te blanch lo cap
No volen posarse: viuint dauall loses.

Lo joue pot dir: ques huy noua esca
yl vell es la vella: que tot es cremat
Per hon noy pot pendre: la purna del grat
Trobant que jas fora: la mel de tal bresca
Sols resta la cera: en ell axi molla
Que no pot servir: a res en lo mon
les forces daquell: en tal estat son
Que no van per força: mas de bona volla.

Del acte d'amor: seguint la milícia
Los jouens son abtes: les armes portar
Quen lo primer toç: dient caualcar
Son tots acauall: ardits sens pigricia
Après si lo cars: en tal cars los força
Que deguen entrar: en hun castell fort
Laminen deu legues: sens tembre la mort
Y armats ab poder: e calen tal força.

Après descalada: celebren gran festa
Torneigs jochs de canyes: y alegres junyint
Lhi van tots los colps: per layre brõyint
Yls troços de lances: cabent fan tempesta
Veureu als encõtres: gemechs hi planyēces
Bon fir la billeta: tantost hix la fanch
Qui reb yl que fir: tots van en lo fanch
Lhi cobren leuant se: desforç grans valences

Alls jouens sendreça: la guerra y obliga
Alls vells que no poden: en res no constreny
Car puix quel seu braç: la lança no streny
Reçelen sa força: lo camp no desdigua.
Si justen ells justen: sols vna carrera
Lhi criden al colp: perduts ja desmay
Correu desarmaunos: dient tots temps ay
Que mal punt justam: en esta manera

Rebent tal encontre: tots perden la vista
Virtut hi les forces: cobrant tremolo
Don hixen vlleres: lauoz de melo
Pinyons hi legir: souint lo salmista

Adas si algu dells: ab gran frenesia
Pringues altra volta: la laçan la ma
En loç de ferir: daria de pla
Pegant ala gent: quentorn estaria

Lo joue si passa: per cars hun encontre
Que no rompa be: tenint flach cauall
Après lo veureu: fermant en a vall
Que may passavolta que tots tēps nō cōtre
Hi tornay souint: calfant senla justa
Ibi quant es calent: es mes animos
Ibi te lo planço: axi poderos
Que ans que doblegue: trespassa la fusta

Per tota lasgleya: seria gran cisma
Sil verdader balsem: dels vells emanar
Per que les prouíncies: aqui no pleguas
Serien perdudes: per no tenir crisma
De quants vells son huy: no crech aytalia
Bastas lo seu oli: tant son dessucats
Si ja de natura: nos feyen dels gats
Quels fan a vergades: donar molta galia

Adessura corrent: les dones huy volen
Per no separarse: del temps hi costum
Les castes que dien: yo no vull perfum
En loç molt secret: les ydoles colen
Yaquella que mes: los vicis esquiua
Fogint en muntāyes: hon no veu nengu
Per sozt si parlas: ab hun importu
Yo crech li crigues: tantost la saliu

Car tots som de ven? : quãts som tributaris
yalla hon nos troba : demanal trabut
Son poch's qui nol paguen : fogint a virtut
ya molts veni pagar : doblats los salaris
Les dones quel reben : pagant tal moneda
Bels vells nola volen : que posen sentorn
Contant los rondalles : per que pasel jorn
lhi resten burlades : sens fer almoneda .

Y amor del jouent : dieu que pren terme
En acte de vici : y al vell ja no fig
Sil vell pogues tant : com te lo desig
Tostemps queraria : lo seu negre verme
Mas fan lo que poden : y axi tots sesposen
y esperen les nupcies : per cloure lo punt
lhi venr que no venen : nis trob en apunt
Per veurey palpar : los mes se componen

Posadan exemple : se veu mes la cosa
Perço vull mozeno : quels dos omiren
Prengam la mes bella : de quantes sabem
Volrrien la vos : sabent que fos clofa
lhi vos la volrreu : tancada la coua
xi elles a vos : fallint vos lo pern
Don veni ques tot vici : quant lapetit gern
hi va la virtut : ensem's ab la proua .

Axiu hauem pres : com huy se pratica
y axiu dexarem : anostres hereus
Aquest elegir : no va per mes ve?
Mas sols per lo grat : quen lanimas fica

Seguint la petit:totsveig que sembenen
Casats hi fadrins:del chich fins al rey
yo no se qui sapia:donar se remey
Quant fo:ces damoz:les forces nos prenen
¶fi.

E pui que dels vells:les forces ja penen
Per ells no vullau vos fer noua ley
Deixau per als jouens:damos lo seruey
Que son les oliues:quen oli reuenen.

Deo gracias.

A laoz y gloria de nostre saluador y redēptoz
iesucrist senyor nre fonch acabada la p̄sent ob
ra a xiiij.días del mes d'october del any dela
incarnacio sua MDil.cccc.xcvij. Estampat p
Lope dela Roca alaman y En la insigne ciu
tat de Valencia.